

fundstjeneste i den almindelige arbejdstid, i væsentlig grad må antages at ville vanskeliggøre fremskaffelsen af et tilstrækkeligt stort og varieret antal arbejdsopgaver. Hertil kommer, at de hensyn, der taler for en sådan ordning, i vidt omfang vil kunne imødekommes ved at fastlægge arbejdstiderne for arbejdsløse på en sådan måde, at en afvikling af arbejdsforpligtelsen inden for normal arbejdstid kommer til at strække sig over en periode af en vis varighed.

Arbejdsgruppen anbefaler på denne baggrund, at der ikke opstilles særlige begrænsninger, der afskærer arbejdsløse fra at udføre samfundstjeneste inden for normal arbejdstid, men at det ved fastsættelsen af de dømtes arbejdstider sikres, at dommens afvikling får en rimelig udstrækning. En tilfredsstillende ordning vil formentlig kunne opnås, såfremt arbejdstiderne fastsættes således, at dommen, medmindre der foreligger særlige forhold, højst kan afvikles med 20-24 timer om ugen.

9. Tilsyn og sanktionspraksis

9.1. Overtrædelse af vilkår for almindelige betingede domme indberettes i praksis overordentlig sjældent til anklagemyndigheden, og det forekommer stort set ikke, at domstolene har lejlighed til efter straffelovens § 60 at træffe bestemmelse om reaktioner på vilkårsovertrædelser, som ikke er forbundet med ny kriminalitet.

I modsætning hertil skal arbejdsgruppen anbefale, at der med hensyn til betingede domme med vilkår om samfundstjeneste anlægges en fast og streng tilsyns- og sanktionspraksis. Skal samfundstjenesten accepteres som et alternativ til frihedsstraf, er det efter arbejdsgruppens opfattelse nødvendigt, at der føres nøje kontrol med arbejdsforpligtelsens opfyldelse, og at der reageres hurtigt og mærkbart, hvis arbejdsforpligtelsen tilsidesættes.

9.2. Det overordnede tilsyn med overholdelsen af vilkår om samfundstjeneste føres af kriminalforsorgen. Det daglige tilsyn må imidlertid i det væsentlige varetages af den institution, hvor arbejdet udføres. Arbejdsgruppen skal i den forbindelse anbefale, at der svarende til ordningen vedrørende civile værnepligtige fastlægges en indberetningsprocedure, som sikrer, at kriminalforsorgen

straks får underretning om enhver udeblivelse og enhver anden ikke ubetydelig uregelmæssighed ved arbejdspligtens opfyldelse.

De nævnte bestemmelser om institutionernes tilsyns- og indberetningspligt bør fastsættes i en aftale mellem kriminalforsorgen og hver enkelt af de institutioner, der tilknyttes forsøgsordningen. I disse aftaler bør det ligeledes fastslås, at det påhviler den pågældende institution at føre nøje regnskab med den dømtes fremmøde, således at det til enhver tid præcist kan konstateres, hvor mange timer den dømte har aftjent. Som følge af karakteren af de funktioner, som varetages af de enkelte arbejdssteder, er det nødvendigt, at kriminalforsorgen opretholder en nær, løbende kontakt med de pågældende institutioner. Det er under arbejdsgruppens drøftelser oplyst, at udstationeringskontoret for civile værnepligtige har fastlagt en tilsynsordning, hvorefter en konsulent for udstationeringskontoret mindst en gang om måneden aflægger et uanmeldt besøg på enhver af de institutioner, som beskæftiger civile værnepligtige og således, at hyppigere tilsynsbesøg aflægges, når der skønnes at være behov herfor. Arbejdsgruppen anbefaler, at kriminalforsorgen i forbindelse med samfundstjenesten gennemfører en tilsvarende ordning. Man må samtidig være opmærksom på, at der formentlig vil være behov for hyppigere tilsynsbesøg, når det drejer sig om lovovertrædere, der er idømt samfundstjeneste, end under udstationeringsordningen for civile værnepligtige.

9.3. Den oven for anbefalede meget vide indberetningspligt for institutionerne medfører, at kriminalforsorgen i meget stor udstrækning vil blive bekendt med uregelmæssigheder ved arbejdspligtens opfyldelse. Det skal derfor understreges, at ikke enhver uregelmæssighed uden videre bør betragtes som en vilkårsovertrædelse, som kriminalforsorgen skal forelægge for anklagemyndigheden med henblik på at indhente rettens afgørelse om anvendelse af sanktioner efter straffelovens § 60.

Der vil formentlig ofte forekomme tilfælde, hvor den dømte er udeblevet fra arbejdet enkelte gange, men hurtigt herefter har genoptaget den regelmæssige afvikling af arbejdspligten. I sådanne tilfælde bør sagen uden forelæggelse for anklagemyndigheden